

רפאל שמו, ואמרת שהרפואה
באה ממזרח, ומיכאל הממנה
עליה?

בא תשמע, אמר רבן יוחנן בן
זכאי, כל מעשי הקדוש ברוך הוא
לבני אדם כדי שיפירו אותו
שהוא מכה והוא מרפא, ולא
ישימו אנשים לבם למלאך ולא
לגדול, ומשום כך מחליף עדנים
וזמנים, שלא יאמרו מלאך פלוני
עשה לו את זה, אלא הכל בידו.
ולפיכך מחליף רוחות, עד
שיתפללו לפניו וישובו, ואז
יפקד את הרפואה לשרות עליו,
ואתו מלאך שנפקד על הרפואה,
עושה מה שנצטווה מרצון
אדוניו.

וכא ראה את רחמנותו של
הקדוש ברוך הוא, שלא מכה את
האדם עד שיעלה את מעשיו
במשקל בבית הדין שלמעלה,
והוא שהתמנה על הדין, הוא
מיכאל. ורחמנותו של הקדוש
ברוך הוא, שאף על גב שבגללו
מגיע לו דין בידו בדין, מגיע לו
רוח של רפואה בכל יום, עד
שיכשיר אדם את מעשיו וישוב
מהם לפני רבונו, ואז משדר לו
רפואה על ידי אותו השליח
שממנה עליו.

רוח דרום מנשבת מראשית
הלילה עד חצי הלילה, ויוצאים
עמה מאוצר החמדה שהוא
מאתים ושבעים וחמש רוחות,
לדוש את הארץ ולחמם את הקר,
ומלאך ממנה עליו, ואוריאל
שמו, והוא ממנה לצד דרום
ברוח ההיא, ואותה רוח כבדה
על החולים ודוחקים בו, והוא
טוב לעולם. ולמדנו, באותו זמן
דנים את הרשעים באש הגיהנם,
וכל העולים שוכבים והזוים
בשנה, ואין מי שמתפלל עליהם.

דאסוותא אתי ממזרח, ומיכאל ממונה עליו.
הא שמע, אמר רבן יוחנן בן זכאי, כל
עובדוהי דקודשא בריך הוא גבי בני
נשא, מטול דישתמודעון ליה, דהוא מחי,
והוא מסי, ולא ישוין בני נשא לבייהו
למלאכא, ולא לרבבנא. ובגין כך מחליף
עידנין וזמנין, דלא יימרון מלאכא פלוני עבד
ליה האי, אלא כולא בידיה.

ולפיכך מחליף רוחין, עד דיצלו קמיה,
ויתובון. וכדין פקיד לאסוותא
למשרי עלוהי, וההוא מלאכא דאתפקד על
אסוותא, עביד מה דאתפקד, מרעותיה
דמריה.

והא חזי, רחמנותא דקודשא בריך הוא, דלא
מחי לבר נש, עד דסלקי עובדוהי
במתקלא בבי דינא דלעילא, וההוא דאתמני
על דינא הוא מיכאל. ורחמנותא דקודשא
ברוך הוא, דאף על גב דבגיניה מטא ליה
דינא בידיה, בדינא. ממטי ליה רוחא
דאסוותא בכל יומא, עד דיכשר אינש
עובדוהי, ויתוב מנייהו קמי מאריה, וכדין
משדר ליה אסוותא על ידוהי דההוא שליחא
דממנא עלוהי.

רוח דרום מנשבת מרישא דליליא עד פלגות
ליליא, ונפקו עמיה מההוא אוצר
החמדה, מאתן ושבעין וחמש רוחין, לדושנא
ארעא, ולחממא קרירותא. ומלאך ממונה
עליו, ואוריאל שמייה, והוא ממונה לצד
דרום, בההוא רוחא. וההוא רוחא כבדא על
בני מרעין, ודחקין ביה, והוא טב לעלמא.
ותאנא, בההוא זמנא דיינין לחייבא בנורא
דגיהנם, וכל עלמא שכבין, והזוים בשינתא,
ולית מאן דמצלי עליהון.